Yanlış Büyüler Kitabı

Yavuz DEMİRKIRAN

Yanlış Büyüler Kitabı

Yavuz DEMİRKIRAN

Theo, siyah dağınık saçları her yöne dikilen küçük bir çıraktı. Kolları kıvrılmış, bol bir turkuaz cübbe giyiyordu ve kemerinde küçük bir defter asılıydı. Her sabah, yeni bir büyü dersi umuduyla Üstat Elara'nın kulesine koşardı. Bugün, en alt rafta tozlu bir kitap buldu; kapağı çatlamış, sayfaları sararmıştı.

Kitabın adı yoktu, sırtında yalnızca altın bir kıvrım vardı. Theo kitabı açınca, çay fincanından büyük olmayan minik, lavanta rengi bir yaratık fırladı. Otlarla bağlanmış meşe palamudu şapkası ve kocaman yuvarlak kehribar gözleri vardı. “Ben Pip!” diye cıvıldadı kıkırdayarak. “Ben bir kitap perisiyim ve bu Yanlış Büyüler Kitabı. İçindeki her büyü yanlış gider—ama en güzel şekilde!”

Theo'nun ela gözleri kocaman açıldı. “Üç kez ters yönde karıştır, sonra hapşır” gibi tuhaf talimatlarla dolu sayfaları karıştırdı. Defterini kemerine daha sıkı yerleştirip bir kurşun kalem çıkardı. “Yanlış büyüler mi? Bu bir bulmaca gibi,” dedi. Pip başını salladı, kıvırcık antenleri sallandı. “Eğlenceli bir bulmaca! Birini denemek ister misin?”

İlk büyünün uzun ve parlak bir çiçek büyütmesi gerekiyordu. Theo sözcükleri dikkatle okudu: “Tohuma fısılda, sonra tek ayak üstünde zıpla.” Fısıldadı ve zıpladı, biraz aptalca hissetti. Bir çiçek yerine, topraktan minik şemsiyeler fışkırdı! Başparmağından büyük değillerdi, vişne kırmızısı ve limon sarısı gibi parlak renklerdeydiler.

Pip kıkırdayıp havada küçük bir takla attı. “Gördün mü? Yanlış!” Theo şemsiyelere baktı, sonra kahkahayı patlattı. Defterini çıkarıp yazdı: “Çiçek büyüsü → minik şemsiyeler. Bir tık sesiyle açılıp kapanıyorlar.” Hızlıca bir eskiz çizdi. “Acaba sırada ışık büyüsünü denesem ne olur?” dedi merakla.

Işık büyüsü şöyle diyordu: “Bir daire çiz, sonra iki kez el çırp.” Theo tebeşirle yere bir daire çizdi ve el çırptı. Oda parlayan kelebeklerle doldu! Başının etrafında uçuştular, kanatları küçük fenerler gibi ışıldıyordu. Pip aralarında dans etti, kehribar gözleri parlıyordu. Theo yine güldü. “Bu ışık değil—ama çok güzel!” diye yazdı.

Sayfa sayfa, Theo daha çok büyü denedi. Yağmur büyüsü limonata fıskiyesi yaptı. Temizlik büyüsü toz yumaklarını dans ettirdi. Her seferinde Theo tuhaf sonucu defterine yazdı, komik sürprizlerin eskizlerini çizdi. Kurşun kalemi sayfada uçtu. Pip onu cesaretlendirdi. “Bu işte iyileşiyorsun!” dedi peri. “Çoğu insan ilk yanlış büyüden sonra pes eder.”

Theo pes etmedi. Sabırlıydı ve sessizce kararlıydı. Kitabın talimatlarının her zaman biraz tuhaf olduğunu fark etti—ya çok fazla kelime vardı ya da sıra yanlıştı. “Belki kitap farklı düşünmemizi istiyor,” dedi. Pip'in anteni seğirdi. “Belki! Denemeye devam et!” Theo arkadaş edinme büyüsünü denedi ve kanat çırpan kağıttan minik bir ejderha uçtu.

Bir öğleden sonra Üstat Elara, Theo'yu yerde notları ve küçük eskizleriyle çevrili buldu. Oda minik şemsiyeler, parlayan kelebekler ve ağzından kıvılcımlar çıkan kağıt bir ejderhayla doluydu. “Ne keşfettin?” diye sordu, koyu gözleri yuvarlak gözlüklerinin ardında pırıldıyordu. Theo başını kaldırdı, kırık dişi gülümsemesinde görünüyordu. “Yanlış büyülerin harika olduğunu!”

Theo Üstat Elara'ya defterini gösterdi. “Önce kitabın bozuk olduğunu düşündüm,” dedi. “Ama şimdi bence bu özel bir kitap—sana yaratıcı düşünmeyi öğreten bir kitap.” Üstat Elara gülümsedi, çenesindeki hilal şeklindeki yara izine dokundu. “Haklısın, Theo. Bu kitabı uzun zaman önce ben yazdım. Senin gibi meraklı öğrencilere hataların harika fikirlere yol açabileceğini öğretmek için yapıldı.”

Theo'nun gözleri kocaman açıldı. “Onu sen mi yazdın?” Üstat Elara başını salladı. “Evet. Yanlış Büyüler Kitabı, sabrın ve yaratıcı düşünmenin bir sınavıdır. Çoğu çırak onu sinirle fırlatıp atar. Ama sen denemeye devam ettin ve her sonucu yazdın. Gerçek bir büyücünün yaptığı tam da budur.” Pip onun başının etrafında vızıldadı. “Ben yardım ettim!” diye ciyakladı.

Theo göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. “Yani büyüler gerçekten yanlış değil—sadece farklılar mı?” Üstat Elara kıkırdadı. “Onlar mutlu hatalar, seni şaşırtmak için tasarlanmış. Ve sen, oğlum, bu sürprizleri keşfe dönüştürdün.” Theo artık komik eskizler ve notlarla dolu defterine baktı. “Öğrendim ki sabırlı olursan hatalar fikirlere dönüşebilir.”

O günden sonra Theo, Yanlış Büyüler Kitabı'nı masasında tuttu. Her hafta yeni büyüler denedi, defteri hep hazırdı. Bazen sonuçlar aptalcaydı, örneğin saç uzatma büyüsü kurşun kaleminin tüyler çıkarmasına neden olduğunda. Ama Theo aldırmadı. Her tuhaf sonucun yeni bir şey öğrenme fırsatı olduğunu biliyordu. Pip yanında kaldı, kıkırdayıp onu deney yapmaya teşvik etti.

Üstat Elara sık sık Theo'yu kapı aralığından izlerdi, aytaşı kolyesi parıldardı. Meraklı çırağıyla gurur duyuyordu. “Sen bana da bir şey öğrettin,” dedi bir gün. “O ne?” diye sordu Theo. “Mutlu hataların en iyi öğretmenler olduğunu,” dedi. “Ve sabırlı bir kalbin yanlış bir büyüyü harika bir fikre dönüştürebileceğini.” Theo gülümsedi ve bunu da yazdı.

Theo ve Pip, komik sürprizleriyle köyde ünlendiler. Çocuklar minik şemsiyeleri ve parlayan kelebekleri görmeye geldiler. Theo onlara defterini gösterdi ve “Hatalardan korkmayın. Onları yazın ve nereye götürdüklerini görün,” dedi. Çocuklar güldüler ve kendi yanlış büyülerini denediler, kağıttan kurbağalar ve şarkı söyleyen çiçekler yaptılar.

Ve böylece Theo, sabırlı olup denemeye devam edince yaratıcılığın çiçek açtığını öğrendi. Yanlış Büyüler Kitabı hiç de yanlış değildi—mutlu hatalardan oluşan bir kitaptı, onları harika fikirlere dönüştürecek meraklı bir öğrenciyi bekliyordu. Theo kitabı nazikçe kapattı, bir sonraki macerasına hazırdı. Sonuçta her hata, anlaşılmayı bekleyen bir sürprizdir.